

Berecz Endre

Ez a kép 1948-ban készült a Zoltán utcai zsidó diákotthonban. Akkor éppen egyetemista voltam. A hölgy nem tudom, ki, egy diáktárs.

1945 őszén elkezdtem az egyetemet. Anyám akkor már otthon volt, és ő folytatta a boltot, amit én kezdtem. Kaptam tőle minden hónapban egy dollárt, és ez elég volt arra, hogy megvegyem a villamosbérletet. A DEGOB-nál (Deportáltakat Gondozó Országos Bizottság) ebédeltem. Ez az Erzsébet Nőiskola épületében volt, az Ajtósi Dürer soron, a vakok intézete mellett. De először nem ott laktam, hanem egy rokonnál, Lajos bátyám feleségének valami rokonánál a Népszínház

utcában, albérletben. Azt az anyám fizette valamilyen módon, már nem emlékszem, hogyan. Aztán, miután a többiek is ott voltak a DEGOB diákszálláson, én is odamentem, mert az nem került semmibe. És ott adtak enni is. Egy nagy tanteremben körülbelül tizenketten laktunk, mindenkinek volt egy ágya. Megszoktuk már, hiszen itt mindenki vagy munkaszolgálatos volt, vagy lágerben volt. Egyébként borzalmas állapotok voltak. Annyi volt a poloska, hogy májusban, mikor már jó meleg volt, kivittük az ágyat az udvarra, és inkább ott aludtunk. Aztán átkerültünk a Zoltán utcai diákotthonba, amit szintén a DEGOB tartott fenn. Ott már normálisabb állapotok voltak, hárman-négyen voltunk egy szobában. Ott is adtak enni. Ott laktam másfél, két évig.